

Contact ONAFHANKELIJKHEIDFRONT

Lid Aktieraad van de Weerstand - Lid van de Internationale Federatie van Weerstanders

BELGISCH PARTIZANENLEGER
PATRIOTTISCHE MILITIES
BURGERLIJK VERZET
SLUIKPERS

MAART 2010

Naar aanleiding van het overlijden van Freya von Moltke brengen wij een artikel over **de Kreisauer Kring ofwel die "Schwarze Kapelle"**, de bijnaam gegeven door de Gestapo ter onderscheid van die Rote Kapelle.

De familie von Moltke bezat een landgoed in Kreisau dat tijdens de oorlog al snel een ontmoetingsplaats werd voor gelijkgezinden tegen het Nazi-regime. Hun leider was Graf Helmuth von Moltke, een internationaal rechtskundige met goede contacten in Engeland. Hij hield zich bezig met het helpen vluchten van Joden en andere door de Nazi's onderdrukten uit Nazi-Duitsland.

Hoewel hij afkerig was van Hitler's politiek, meende hij dat acties gericht tegen diens leven de taak moest zijn van het leger of de SS. Dit betekende echter niet dat hij hierop rustig bleef zitten wachten. Samen met zijn goede vriend Peter Yorck von Wartenburg, ook jurist, besprak hij de mogelijkheden over wat er zou moeten gebeuren wanneer er eenmaal een staatsgreep gepleegd was. Deze ontmoetingen begonnen in 1942. Langzaam sloten steeds meer mensen bij hen aan en de besprekingen gebeurden beurtelings op Kreisau en in het huis van Yorck in Lichtenfelde, een voorstad van Berlijn. De achtergronden van de leden waren divers. Er zaten vertegenwoordigers van zowel de protestante als de katholieke Kerk tussen, leden van de inmiddels verboden Sociaaldemocratische Partij en leden afkomstig uit de academische en rechtsgeleerde wereld.

Zolang als maar enigszins mogelijk was, werd er contact onderhouden met Engeland. Een belangrijke bijdrage hiervoor werd geleverd door Adam Trott zu Solz, een jurist van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, die ook in Engeland gestudeerd had. Doch de voornaamste reden voor hun bijeenkomsten was het overdenken van een grondwet, op christelijke gronden en waarin rechtvaardigheid en sociale zorg voorop stonden. Met deze plannen zouden zij zich niet alleen verzetten tegen Hitler, maar ook af tegen de traditionele Pruisische Monarchie.

Echter om hun doel te bereiken, zou wel een coup nodig zijn. Maar Graf von Moltke bleef tot het einde van zijn leven zich hier tegen verzetten. In 1943 werd contact gezocht met anderen, die hiertoe wel bereid waren. Er werd verbinding gemaakt met de kring van de 20ste Juli, omdat hun leden zich wel aan het voorbereiden waren op een mogelijke aanslag. Het was geen gelukkige combinatie, want er was om te beginnen een aanzienlijk verschil in leeftijd tussen de beide groepen. De Kreisauers kregen vrij snel de bijnaam: radicaal linksen. Ze werden beschouwd als jeugdige mannen met pacifistische ideeën en waren daardoor onvoldoende realistisch op politiek gebied in de ogen van de samenzweerders, waarvan de leeftijd op dat moment zo rond de 50-60 jaar lag. Een andere beduidend verschil vormde het milieu, civiel tegen militair. Er ontstonden dan ook regelmatig ruzies, ook al was men er van doordrongen dat iedereen blij moest zijn met de hulp, die men kreeg. Immers de kringen zelf waren te klein om alles in hun eentje voor elkaar te krijgen. Alleen door samenwerking zou het mogelijk zijn om de Nazi-politiek een halt toe te roepen.

Er bestond daarom nog andere contacten die beter verliepen. Eén daarvan betrof de kring van Johanna Solf, de weduwe van een ambassadeur. Tijdens één van haar theevisites - 10 September 1943 - bevond onder haar gasten een spion van de Gestapo, Reckse. Hij gaf zijn informatie door aan Reichsführer- SS Himmler en er volgde arrestaties. Toch had Graf von Moltke nog kans gezien om een aantal te waarschuwen. Hijzelf werd op 13 januari gearresteerd. Kring Kreisau zakte ineen, hoewel enkelen nog kans zagen om mee te gaan doen met het complot van 20 juli. Uiteindelijk werd von Moltke als zo vele anderen samenzweerders geëxecuteerd.

Dit zgn.thee-incident leidde tot de ontbinding van de Abwehr, de dienst die onder leiding stond van admiraal Wilhelm Canaris en waarbij Hans Oster leiding had over deze tak van militair verzet. Deze inlichtingendienst viel voortaan onder de eigen inlichtingendienst van Himmler, het Reichssicherheitshauptamt en onder het bureau van Walter Schellenberg, de Sicherheitsdienst- Ausland. Bron: <http://duitsverzet.wordpress.com/burgerverzet/kring-kreisau/>

Van links naar rechts,

Peter Yorck von Wartenburg, opgehangen te Berlijn op 8 augustus 1944,

Adam Trott zu Solz, opgehangen op 26 augustus 1944,

Johanna Solf, ontsnapte aan de executie en werd op transport gezet naar Ravensbrück waar ze in april 1945 bevrijd werd, ze overleed in 1954.

De Gestapo arresteerde op 12 januari 1944, 74 personen waaronder allen die aanwezig waren op haar theevisites.

Het ontstaan van het Onafhankelijkheidsfront(OF/FI) Deel 2.

Het JVC/CDJ werd gevormd door de samenwerking van Solidarité Juive (met communistische achtergrond) en het zionistische Secours Mutuel, alsook andere Belgen die met het lot van de joden begaan waren. Binnen het JVC/CDJ werden verschillende commissies opgericht, waaronder de Afdeling voor Volwassenen (Commission d' Adultes) en de Afdeling voor Kinderen (Commission d'Enfants).

Yvonne Nevejean

Josef Sterngold

Die laatste afdeling werkte ook nauw samen met Yvonne Nevejean, directeur-generaal bij het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, en zou er uiteindelijk inslagen om voor de zorg van 2.100(!) joodse kinderen in te staan. Verschillende groepen waren werkzaam binnen het CDJ, onder leiding van Abraham Manaster, Josef Sterngold, Chaim Perelman en de groep rond Leopold Flam die het illegale De Vrije Gedachte uitbracht en verspreidde.

De eerste groep partizanen afkomstig uit joodse progressieve organisaties wordt op het einde van 1941 opgericht. De eerste opdracht bestaat erin joodse ateliers die voor het Duitse leger werken te saboteren. Maar al gauw worden het actieterrain en het aantal leden uitgebreid. Onder hen Weichmann, Maurice Rozencwajg, Leib Rabinowicz, Rakower, Potasznik en enkele anderen die gefusilleerd zullen worden. Tegelijkertijd vervoegden andere joodse partizanen rechtstreeks niet-joodse groeperingen. Onder andere Mozes Lando, Helfgott, Schive, Livschitz, Dobrzynski en enkele anderen die ook door de nazi's zullen worden geëxecuteerd.

Al die groepen maken deel uit van het Belgisch Partizanenleger, de militaire afdeling van het O.F.. Tot in 1944 vormen de joodse strijders de meerderheid van de manschappen van de Brusselse G.P. en ze maken zich ook verdienstelijk in andere streken van het land. Het aantal joden dat actief deelneemt aan het Gewapende Verzet in België wordt op honderdvijftig geschat. www.getuigen.be/Getuigenis/3den/Kinderen-Joodse-Partizanen/tkst.htm

Justice Libre was actief in gerechtelijke kringen, Médecine Libre in geneeskundige. In het Jeugdfront voor de Vrijheid dat reeds werd opgericht vóór het OF/FI en geleid werd door abbé Dieudonné Bourignon nam de Revolutionaire Volksjeugd van de KP vanaf februari '41 een heel belangrijke plaats in. De Antwerpse Jong-KP'er Robert Wolsztajn werd de Vlaamse verantwoordelijke. Het Jeugdfront had een eigen sluijckblad Jong België en zijn leden waren actief in het partizanenleger en in LOMO. De jongere leden van het OF/FI van Heist-op-den-Berg stonden onder leiding van Henri Versluys en traden in 1942 toe tot de groep.

Als gewapend verzet binnen het OF/FI of in samenwerking ermee kennen we de Patriottische Milities en het Belgisch Partizanenleger. De Patriottische Milities, pas begin 1944 opgericht, bestonden uit leden van alle politieke strekkingen en moesten een strijdbare rol spelen tijdens de bevrijding. Het Belgisch Partizanenleger -ook de Gewapende Partizanen genoemd- was communistisch. **Nota van de redactie** : aangaande de Partizanen: de **nationale leiding** bleef steeds in handen van communisten. Op het terrein waren de communisten in de minderheid. De groep Mertens telde geen communist en zelfs over het korps van Leuven, het grootste in Vlaanderen, beklagt Louis van Brussel zich dat er slechts 2 partijleden van deel uitmaken.

De 'valse' Le Soir van 9.11.1943

Op 9 november 1943 pakte het Onafhankelijkheidsfront met een kolossale stunt uit, door een 'valse' Le Soir uit te brengen, dit naar aanleiding van de 25ste verjaardag van de Wapenstilstandsdag van 11 november 1918.

Petites Annonces**EMPLOIS**

EX-COLLABOR., nazi 200 p. c., cherche pl. dans journal clandestin, patriote et anglophile. Ecrire De Becker, Les Vieux Manants, Plancenoit.

FONCTIONNAIRE, bien de sa personne, eul-tivé, connaissant ficelles du métier, cherche position lucrative dans compagnie anglaise, Ecrire Schuind, en disponibilité, Nivelles.

AVIS INDIVIDUELS

MARI TROMPÉ, rondouillard, millionnaire, disposant loisirs, désire épouser Miss anglaise pour alibi. Ecrire Degrelle, dit Boubouroche, Katastrofenstrasse, Berlin.

REVIENS, mon petit adoré. Te pardonne. Grosses bises, Paul Herten.

M. DEGRELLE, Léon, demeurant Drève de Lorraine, déclare ne plus reconnaître dettes contractées par son épouse Greta von Schweinhund.

RECHERCHES

ON RECHERCHE depuis fin 1941, monsieur mince, béret alpin, petite moustache, pipe, plan sous le bras, répondant au nom de de Man. Rapporteur contre bonne récompense à la Gestapo, avenue Louise.

GROSSE RÉCOMPENSE à qui nous mettra sur piste Paul Werrie, Armand Chession, Georges Beatse, Pierre Hubermont, Pierre Deligne. Ecrire au Q. G. des Partisans, quelque part en Belgique.

VEHICULES

CORBILLARDS à vendre. Conditions spéciales pour familles traîtres et collabor.

SUIS ACHETEUR, potences, piloris, guillotines. Ecrire Ganshof van der Meersch, Londres.

DIVERSES

ON DEMANDE balles dum-dum garanties, pour exécution échévins Grand-Bruxelles. — Ecrire au G. Q. G. des Partisans, quelque part en Belgique.

Het was de grootste stunt van de illegale pers. Op initiatief van Marc Aubrion (alias Yvon), chef illegale pers van het OF/FI. De industrieel Alfred Foucroix gaf 50.000 frank steun voor dit initiatief. Het meest delicate was wellicht een drukkerij te vinden die bereid was de namaak-Le Soir op haar persen te drukken. Via Pierre Balencourt kwam Aubrion in contact met drukker Ferdinand Wellens.

Aubrion dacht eerst aan het verspreiden van enkele honderden exemplaren maar met de rotatiepers van Wellens konden duizenden kopijen worden gedrukt. Een kleine oplage had trouwens de achterdocht van de verkopers kunnen wekken.

Daarom werd besloten om 50.000 exemplaren te drukken waarvan er 45.000 zouden verspreid worden via de lokale OF/FI-groepen in de Waalse provincies, en er 5.000 te laten afleveren aan de Brusselse kiosken. Dat laatste was de taak van het Comité Brabançonne van Paul Libois, René Noël en Andrée Grandjean die de 5.000 exemplaren afleverden aan de krantenkiosken.

Magistraat Adrien van den Branden de Reeth, advocaat Pierre Anciaux en twee oud-journalisten van Le Soir d'Aubrion en Fernand Demany hadden de artikels bedacht en uitgeschreven.

De 'valse' Le Soir stond vol met komische persiflages en satirische artikels, ook de overgave van Hitler en Mussolini werd aangekondigd. Heel de krant staat vol bijtende spot en humor. Ook Rexist Léon Degrelle krijgt een (satirische) veeg uit de pan, in een verhaal waarin Degrelle's vrouw hem bedriegt met een Duitse officier genaamd Ottokar von Schweinhund. Degrelle wordt ook nog bedacht met een erekruis Stoeffler de Première Classe.

Na het vernemen van de door het verzet uitgehaalde grap zou een Duitse officier van de Gestapo verklaard hebben: *"Het is een prachtige zet. Indien we de ouders snappen, zal hij met zilveren kogels gefusilleerd worden."*

Al enkele weken later werden verschillende medewerkers opgepakt. Van de 22 medewerkers onder hen Aubrion, de drukker Ferdinand Wellens en Mullier, en ook mensen die werkten op de collaborerende Le Soir, werden er uiteindelijk 17 aangehouden. Wellens, Mullier en nog vier anderen overleefden de concentratiekampen niet. Aubrion liep tegen de lamp toen hij - op eigen houtje - een valse 'Signal' wou uitgeven.

De clandestiene verkoop van de kranten bracht het OF/FI een winst op van 347.000 franken, waarmee het verzet verder haar acties financieel kon blijven ondersteunen alsook de nabestaanden van de slachtoffers van de Duitsers kon helpen.

Nasleep en Bevrijding

Begin mei 1943 arresteerde de SD (Sicherheitsdienst) een aantal belangrijke leiders van de communistische partij. Ondermeer Leemans en ook Pierre Joye werden opgepakt. Enkele weken na hun aanhouding verscheen, al dan niet met hun directe aanhouding, een valse uitgave van Le Drapeau Rouge, waarin het verzet werd opgeroepen om hun activiteiten te staken. Niemand nam de oproep ernstig en de aanslagen en sabotageacties gingen in alle hevigheid verder.

Onder de gearresteerden bevonden zich naast Bert Van Hoorick, ook Jef van Extergem die vanaf 1937 de secretaris en het gezicht werd van de *Vlaamsche Kommunistische Partij*. De 'VKP' werd opgericht op 24 januari 1937 door de centrale Belgische communistische partij om het Vlaamse nationalisme te recupereren.

Rond deze Vlaamsche Kommunistische Partij ontstond het *"Vlaamsch Blok voor Zelfbestuur en Democratie"* dat een coalitie was van de communisten en enige onafhankelijken en progressieven. Men vergaderde met Vlaamse leeuwenvlaggen en zong Vlaamse liederen waaronder de Vlaamse Leeuw. De partijkrant De Roode Vaan heette hier "Het Vlaamse Volk".

Van Extergem volgde verder de directieven van Stalin inzake het inschakelen en uitschakelen van sympathie voor Duitsland en het Vlaamse nationalisme. Alhoewel ook Van Extergem in de Eerste Wereldoorlog bij het activisme was betrokken geraakt, had de VKP nog voor er sprake was van een Tweede Wereldoorlog, alle collaboratie met het extreemrechtse Duitsland van Hitler afgezworen.

De aanhoudingen van juli 1943 brachten de KP op de rand van de afgrond. De Hongaarse kominternafgevaardigde Andor Berei, Edgard Lalmand en Jean Terfve namen de leiding van de KP over. Haar invloed in het Onafhankelijkheidsfront nam sterk af. In het najaar van 1943 namen niet-communisten zoals de liberaal Hougardy en de katholiek Marcel Grégoire de touwtjes stevig in handen. De gearresteerde KP-leiders werden na zware folteringen in maart 1944 naar Duitse kampen overgebracht waarvan slechts weinigen levend zullen terugkeren. Ook Jef Van Extergem werd geïnterneerd in Breendonk en en op transport gezet naar Duitsland waar hij stierf in het KZ van Elrich in onduidelijke omstandigheden in mei 1945.

Bert Van Hoorick - Aalst (1915-2000)

Na de inval van het Duitse nazileger wordt Van Hoorick krijgsgevangen genomen op 28 mei 1940. Hij komt terug in Aalst op 31 januari 1941 (dag van zijn verjaardag). Hij duikt onder, organiseert en leidt het verzet tegen de bezetter en coördineert de sluikpers van de Kommunistische Partij. Hij is lid van de partizanen tot hij in 1943 door de Gestapo wordt opgepakt.

Van Hoorick wordt eerst naar Breendonk, vervolgens naar Buchenwald gebracht. In zijn bibliografie 'In tegenstroom' beschrijft hij op aangrijpende wijze zijn jaren in krijgsgevangenschap. Bij zijn terugkeer roept hij tijdens één van belangrijkste meetings op om samen te blijven strijden voor vrede, vrijheid en socialisme.

<http://users.telenet.be/patrickdesmedt/archief02.htm>

Jef van Extergem - (1898-1945)

Hij gaf tijdens de Eerste Wereldoorlog mee vorm aan het socialistisch activisme. Ondanks zijn activisme tijdens de Eerste Wereldoorlog, wees hij tijdens de Tweede Wereldoorlog elke vorm van collaboratie met nazi-Duitsland af. In april 1943 werd hij na de verspreiding van een pamflet samen met de rest van de top van de VKP aangehouden en naar Fort Breendonk gevoerd, waar hij gemarteld werd door de Gestapo. In december werd hij naar het concentratiekamp Sachsenhausen gedeporteerd en verplicht tewerkgesteld bij Henckel. Daarna werd hij naar Ellrich, het buitencommando van het concentratiekamp Mittelbau-Dora, overgebracht, waar hij in maart 1945 de hongerdood stierf. In zijn laatste gesprekken met zijn medegevangenen zegde hij: *"Want er is toch iets dat boven alles gaat: Dat is te leven voor ideaal, een groot ideaal en daarvoor alles over te hebben tot het laatste"*. http://nl.wikipedia.org/wiki/Jef_Van_Extergem

Na de oorlog probeerden verschillende kopstukken van het verzet hun weg te vinden in de politiek. In november 1944 kwam het snel tot ernstige wrijvingen in de regering omwille van de ontwapening van het verzet. Het OF/FI, de KP en de partizanen aanvaardden dit niet. De oorlog was nog verre van beëindigd, het regende V-bommen en het Ardennenoffensief van de winter van 1944-45 rechtvaardigden in vele opzichten hun woede.

Generaal Eisenhower, Amerikaanse bevelhebber van de Geallieerden, was van oordeel dat het beëindigen van de oorlog slechts een kwestie was van enkele weken, hooguit een paar maanden, en drong aan op de ontwapening van het verzet. Hij bedankte het Verzet en schreef in een dagorder op 3 oktober 1944 aan de verzetsgroepen: *"The success which has attended our arms has led us out of Belgium into other theatres of operations. Fighting is therefore over for most of you as soldiers of resistance groups. This does not necessarily mean that your services are no longer needed. The war is being carried out into the enemy's country, and if you are required by your government to continue the struggle as members of the Regular Armed Forces, I shall be proud to have you once more under my command."*

CONTACT ONAFHANKELIJKHEIDSFRONT

Op 10 oktober 1944 ging Generaal Pire over tot de ontbinding van zijn verzetsgroep het Geheim Leger en ook Robert Leclercq volgde spoedig en ontbond de beruchte sabotagegroep Groupe G. Echter het Onafhankelijkheidsfront, waarvan ook de Gewapende Partizanen deel uitmaakten, weigerden aanvankelijk te ontwapenen, omdat zij van oordeel waren dat zo lang de Duitsers niet verslagen waren er geen sprake van kon zijn dat het Verzet zou opgedoekt worden. Overal in het land stijgen protesten op en wordt er gemanifesteerd tegen de ontwapening van het verzet. Op 25 november 1944 kwam het tot een grote krachtmeeting in Brussel wanneer duizenden verzetsleden en partizanen hun ongenoegen uiten over de houding van de Belgische Regering t.a.v het Verzet. Een grote groep van de Gewapende Partizanen onder leiding van Commandant Jean -Louis Van Brussel- nam deel aan de protestmanifestatie.

Wapenarsenaal van de partizanen bij de bevrijding

Het kwam in Brussel tot zware rellen met de Rijkswacht. Partizanen werd hard aangepakt. Ook Louis Van Brussel deelde in de klappen.

Frans Storms: "We trachtten door te stoten naar de Wetstraat maar daar werden we opgewacht door de ordestrijdkrachten. Ik kreeg matrakslagen op mijn rug. Mijn nieren werden geraakt want nog dagen later heb ik bloed geplast. Een week later stonden de sporen van matrakken en geweerkolven in mijn rug geprent. Ook Louis Van Brussel werd er voor mijn ogen door meerdere gendarmen vakkundig afgeslagen. Ik dacht echt dat zij hem zouden doodslaan en ik kon er niets aan doen want ik lag op de grond te rollen terwijl de Rijkswachters mij trapt en sloegen." Rijkswachters openden even later het vuur op de manifestanten. Er vielen gelukkig geen doden maar 45 demonstranten werd wel gewond. Het Onafhankelijkheidsfront zwichtte uiteindelijk en bond in. Frans Storms: "Uiteindelijk heb ik een oude verroeste revolver ingeleverd en daarmee was het verzet ontwapend."

Groot was dan ook de woede en frustratie van de Partizanen en andere verzetsleden wanneer slechts enkele weken later - 16 december 1944 - het Ardennenoffensief ontketende en ons land ei-zo-na opnieuw onder de voet werd gelopen door de nazi's. De Amerikaanse Geallieerde Strijdkrachten slaagden er echter in, maar wel met groot verlies aan mankracht en materieel, deze fel verzwakte heruitgave van de Blitzkrieg van 10 mei 1940, ternauwernood af te weren en op 5 januari 1945 werden de Duitsers definitief terug over de grenzen gedreven.

Fernand Demany (1904-1977) was als redacteur begonnen bij Le Matin, daarna bij Le Soir, bij Le Drapeau Rouge en Le Peuple en later directeur van L'Eclair. Direct na het einde van de bezetting zal hij nog even zetelen als 'minister zonder portefeuille' in de eerste naoorlogse regering van Pierlot (26.09.1944-7.02.1945). Ook de communist Albert Marteaux zetelde als minister voor Volksgezondheid in dit eerste naoorlogs kabinet en nadien in dezelfde functie in de derde regering van Achiel Van Acker (31.03.1946-9.07.1946) waarin ook de communist Jean Terfve minister zal zijn bevoegd voor de Heropbouw

Marcel Grégoire (1907-1982) zat mede aan de basis van de oprichting van UDB en zal als minister van justitie zetelen in de tweede regering van Achiel Van Acker (2.08.1945-12.02.1946). De UDB was een partij van progressieve verzetsmensen maar werden bij de verkiezingen van 1946 weggeveegd.

Na de oorlog geeft **Aloïs Gerlo** (1915-1998) nog een tijd lang het verzetsblad Front uit als nieuw dagblad. Kortstondig was hij hoofdredacteur van De Rode Vaan en lid van het Centraal Comité van de partij. Na het befaamd anti-Stalin rapport van Chroesjtsov in 1956 nam hij ontslag en stapte over naar de socialisten. In 1969 wordt hij de eerste rector van de VUB/ULB. Hij is actief in vele organisaties onder meer als voorzitter van het socialistische Vermeylenfonds.

Het August Vermeylenfonds werd opgericht op 26 juli 1945. De rechtstreekse aanleiding was het overlijden van de linkse politicus, intellectueel en letterkundige August Vermeylen naar wie het Fonds werd genoemd. Maar ook het tijdstip speelde een belangrijke rol. Door de collaboratie tijdens de 2de W.O. van het VNV werd de Vlaamse Beweging in diskrediet gebracht en het was bijgevolg niet denkbeeldig dat het Franstalige Belgische establishment pogingen zou ondernemen om de rechtmatige Vlaamse verworvenheden van vóór de oorlog terug te schroeven.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat de meeste van de stichters bewuste Vlamingen waren die tijdens de oorlog in het verzet stonden en dat men een pluralistische werking voor ogen had. De meeste leden kwamen weliswaar uit de socialistische beweging maar ook enkele vooraanstaande katholieken en liberalen maakten deel uit van de stichtende leden.

Tekening van De Lawei

LIDGELD 2010

voor een constructief en strijdvaardig O.F.

Om onze werking te kunnen verzekeren rekenen wij op uw jaarlijkse steun om onze en uw idealen vrijelijk te kunnen uitdragen. Gelieve uw bijdrage van 10 € of een steuntje in de rug is ook altijd welkom, te storten op het

reknr. **001-1080805-10 / O.F. regio Mechelen.**

Het bestuur en zijn jonge medewerkers dankt u.